

NEW DEVELOPMENT

Abstract: The term "new development"- subject of this article. Which puts every human activity in line with the requirements of human reason and providing conditions for the development of each individual, nation, civilization, today and in the future?

Author information:

Vladimir Vladimirov-Zhitenski

PhD student

at Konstantin Preslavsky – University of Shumen

Department of Social Work

 Bulgaria

Keywords:

new development, human activity

Светът ще продължи да се развива и да бъде многообразен. В бъдеще ще продължим да наблюдаваме пъстрота от общества, раси, етноси, нации, култури, икономически и политически модели и т. н.

Всички те обаче, при цялото си многообразие ще се движат в една историческа посока – посоката на *нооразвитието*. Всяка от сферите на обществото ще претърпи *ноотрансформация* (нооикономика, ноотехносфера, ноополитика, ноогеокултура, ноопроизводство), изобщо нооразвитие на всички човешки дейности.

Понятието “нооразвитие” означава – преминаване на човечеството в нов исторически стадий, който поставя всяка човешка дейност в унисон с изискванията на човешкия разум и с осигуряване на условия за развитие на всеки индивид, нация, цивилизация, днес и в бъдеще. Това, което вече е започнало и което утре ще се разгърне във всемирни мащаби, е *нооразвитие на света*. То е откликът на съвременното човечество на предизвикателствата на информационната епоха.

Големите предизвикателства пред човечеството днес – опасност от термоядрена война, опасността от екологична катастрофа, опасността от външна намеса в човешкия геном – не могат да се посрещнат успешно, ако се отклоним от нооразвитието. Никой не би могъл да систематизира всички процеси, обратими и необратими, които трябва да протекат в общественото развитие и всички проблеми, които трябва да се решат, за да се постигне нооразвитие на обществото, но със сигурност може да бъдат систематизирани процесите и проблемите, без чиято позитивна промяна не може да се премине към нооразвитие.

Главните проблеми, които образуват рамката на *нооразвитието* на обществото в бъдеще са свързани с *премахване на бедността* - това е първият исторически неотложен социален проблем, който трябва да се реши още през XXI век. Сегашната пропаст между богатите и бедните страни, между богатите и бедните слоеве на населението вътре в страните трябва да се преодолее. Вярно е, че пълно социално равенство никога не може да се постигне, но въпросът е да се премахне *бедността* като социално явление и да се направят бедните заможни, т.е. да се създадат условия, “за развитието на всеки като условие за развитието на всички”. Премахването на бедността е напълно реалистична задача.

Китай например, съгласно статистиките и стандартите на ООН, извади от бедността стотици милиони хора и следва стратегия за постигане на средна заможност за всеки китайски гражданин през 2030–2040 година.

Осигуряване на свобода на всички хора и нации – всеки човек и всички нации имат право свободно да избират своите убеждения, своето вероизповедание, своята принадлежност към едни или други общности. Свободата на човека или на страната не трябва да пречи или застрашава свободата на другия човек или на другата страна. Пътят към осигуряване на свобода за всички е развитието на демокрацията вътре в обществата и в международните отношения. Никоя държава няма право да посяга на свободата на друга нация. Единственото изключение от такъв международен принцип е провеждането на геноцид.

Глобализацията, технологическото развитие, производството, търговията, финансирането и управлението на различните производства и по този начин значително повишава тяхното количество, качество и конкурентност. В историята на икономиката глобализацията не е първият случай, при който положителни по същество процеси са предизвикали крайно несправедливи последици. Следователно, въпросът не е да се спре глобализацията, а да се направи тя благо за всички участващи в нея страни. Движението на антиглобалистите трябва да прерасне в движение на алтерглобалистите. Глобалните икономически мрежи трябва да носят стопански, технологически и социален напредък за всички страни, а не само за богатите.

Паралелно с процеса на глобализация и днес и утре трябва да върви процесът на запазване на многообразието на света. Това е ключов момент в *нооразвитието* на информационното общество. Индивидуалните, националните, културните, религиозните и цивилизационните идентичности трябва да се уважават, зачитат и развиват. Посегателствата върху тях или потискането им са несъвместими с понятието “нооразвитие”.

Проявите на расизъм и ксенофобия, преследването за етнически, религиозни различия и инакомислие, незачитането на другостта на другите са сред най-тежкото наследство на миналото. На тяхно място трябва да се култивират толерантност и уважение към различията на хората и обществата. Задължително е да има етническа, религиозна, културна и друга толерантност.

Предотвратяването на възможната екологична катастрофа на човечеството – в наше време това вече не е потенциална, а реална опасност, която се отнася за цялата планета. Оттук и прерастването на екологичния проблем от икономически и технологически в екзистенциален. Все повече назрява необходимостта от нов световен форум на най-високо държавно равнище, който да обсъди изпълнението на приетите споразумения и да начертае авторитетна директива за следващия 10–15 годишен период. Необходим е и авторитетен световен орган, който да управлява екологичната сигурност на човечеството, по подобие на Съвета за сигурност към ООН, който управлява военната сигурност. Няма съмнение, че първото свидетелство за ноопотенциала и нооразвитието на съвременното човечество ще бъдат стъпките, които то прави за предотвратяване на възникналата опасност от екологична катастрофа. Да се подценява тази опасност вече е невъзможно – науката от доста време е запалила червена лампа. Да се забави адекватният отклик на съвременните държави, особено на най-богатите и на най-големите замърсители, е напълно възможно.

Екологичният императив е емблемата на съвременното нооразвитие. Овладяването, контролирането и в бъдеще преодоляването на тероризма в съвременния свят – това е един от най-актуалните проблеми днес. Неговото преодоляване и решаване изисква решения и развитие в две посоки. Първата е отстраняване на причините, които поражда тероризма, а втората - координирани усилия на всички държави и цивилизации за неговото изкореняване. Тероризмът застрашава живота на мирното население, сигурността на улицата, транспортните

съоръжения, сградите, ядрените централи, летищата, пристанищата, метрото, концертните зали и пр. Няма недостъпно място за терориста и тероризма.

Тероризмът е глобално предизвикателство пред всички нации и цивилизации и тази му глобалност изисква глобален отговор и глобална отговорност за неговото контролиране и преодоляване.

Създаването на мирни цивилизации и преодоляването на войната – това е най-голямото предизвикателство на информационната епоха. Термоядрената война с нейната “ядрена зима” застрашава оцеляването на човечеството и на живота на планетата. Войната престана да бъде средство за успешна политика, защото може да спечелиш войната и да загубиш мира, т.е. да не постигнеш целите си, става дума за историческото изчерпване на войната като “политика с други средства”. Освен това просперитетът на нациите в наше време зависи не от размера на териториите и от армиите им, а от икономическото и технологичното им развитие. Разбира се войната няма да бъде забранена. Войната ще бъде изживяна. Най-напред термоядрената, след това – световната, след това локалната, след това - войната изобщо. Мирът ще се превърне от пауза между войните в естествено състояние на човечеството.

По всяка вероятност Европа в лицето на Европейския съюз ще бъде първата цивилизация, която ще изживее войната и ще установи мира като *status naturalis* на своето развитие.

References:

1. Boneva, M., *Sotsialno-ekologichni aspekti na sigurnostta*, V. T., Faber, 2012.
2. Boneva, M., *Termini i ponyatia v sotsialnata ekologia*, V. T., Faber, 2011.
3. Boneva, M., *Sotsialna ekologia i globalizatsia*, V.T., Faber, 2011.
4. Vernanskiy, V., *Biosfera i noosfera*, M., 1989.
5. Medvedev, V., *Ekologicheskoe soznanie*, M., 2003.
6. Moiseev, N., *Chelovek i noosfera*, M., 1990.